

Max Kruse

Urmel

și Zâna-Purceluș

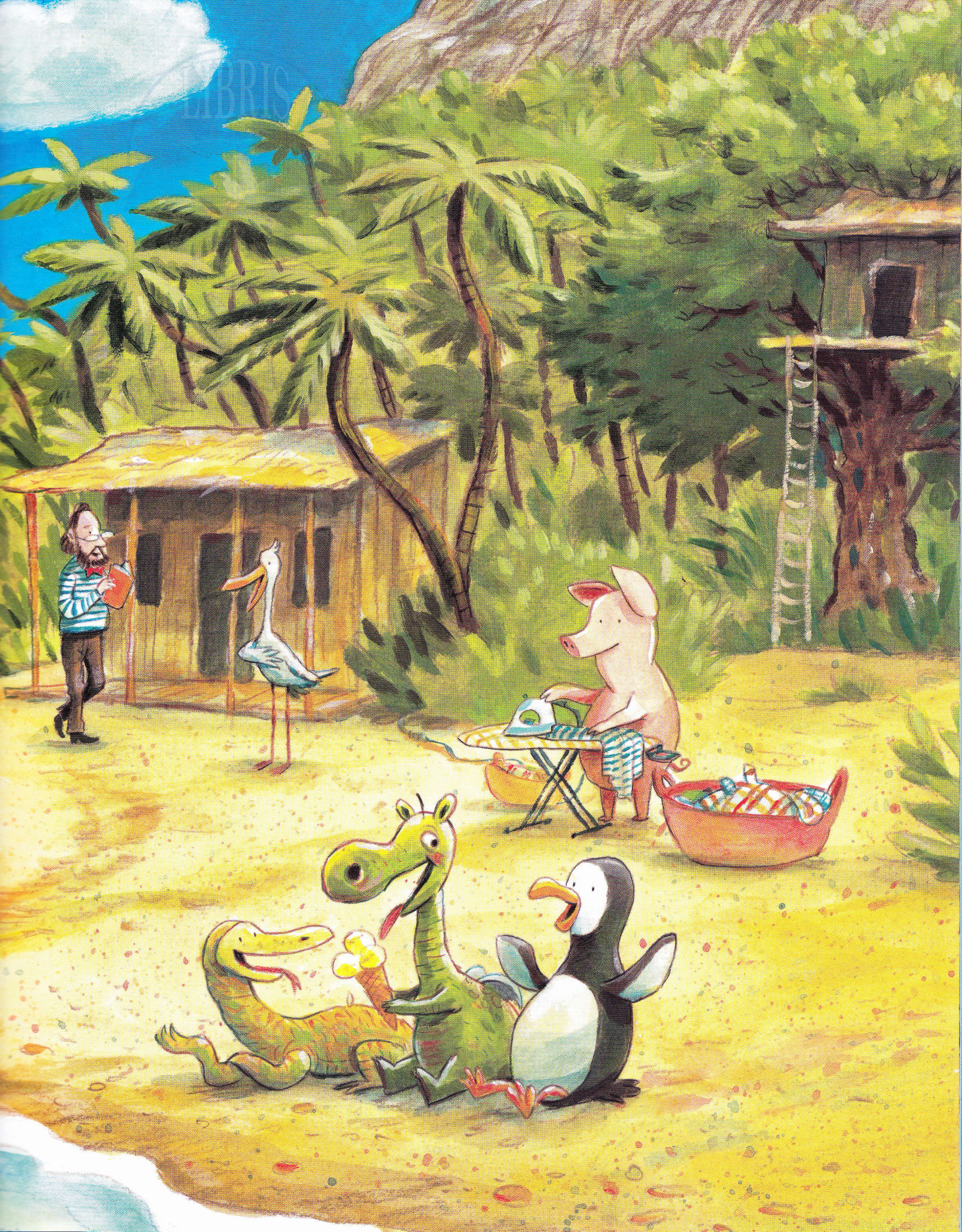
Cu ilustrații
de Günther Jakobs
după cele originale
ale lui Erich Hölle

UE UNIVERS
ENCICLOPEDIC
junior

Titiwu era o insulă cu adevărat minunată!
Acesta era locul unde profesorul Habacuc Tibatong își făcea cercetările. Era locul unde Purcica îi călca cu grijă cămășile. Era locul unde Vava și pinguinul Ping voiau să afle dacă puricii puteau într-adevăr să tușească. Era locul unde Tim Pată-de-Cerneală își arunca undița în mare, sperând că nu va prinde niciun pește. Și, în sfârșit, era locul unde Urmel mânca înghețată de cocos. Mult prea multă înghețată de cocos!

– Hmm, murmură Urmel. Sigur că puricii pot să tușească! Simt asta foarte limpede în burtica mea!

O, vai!

– Tare prostuț ești! mormăi Purcica. Asta e numai o vorbă! Te doare burtica pentru că ai mâncat prea multă înghețată. Stai așa! O să-ți aduc o sticlă cu apă caldă...

– Ufff! Mi-e așa de cald!

– Bine, atunci am să-ți dau niște ceai de mușețel. Nimic nu-i mai bun ca ceaiul de mușețel, atunci când te doare burtica. Îndată ai să te simți mai bine!

– Nu, nu ceai de mușețel! Mai bine spune-mi o poveste!

